

[Steffensen]

keparti var enigt med ministeren i, at man skulle have besparelser på disse områder, og det betød i denne forbindelse, at vi skulle have portoforhøjelser, men at vi gerne ville diskutere byrdefordelingen med hensyn til dagbladene i udvalget. Det står vi selvfølgelig ved, og vi regner med, at vi dér kan få problemerne sådan belyst, at man kan nå frem til et beslutningsgrundlag, som er rigtigt. Der er ingen tvivl om, at debatten her klart har givet udtryk for, at der er en lang række områder, som trænger til en nærmere belysning. Det er det, vi har udvalgsarbejdet til.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg er lidt forbavset over, at en så erfaren parlamentariker som hr. Bilgrav-Nielsen har givet anledning til denne ekstrarunde. Det, det drejer sig om, er, at der her ikke er tale om alt eller intet, der er ikke tale om et lovforslag, som skal accepteres af folketinget eller af regeringspartierne for hvert ord og hvert komma, ellers har det de og de konsekvenser. Dette lovforslag er meget teknisk betonet, men jeg gør opmærksom på, at der har været et vist pres for at få det frem i folketinget. Hvis portoforhøjelsen – hvad den jo altså meget gerne skal – skal træde i kraft i begyndelsen af andet kvartal næste år, ved folketingets medlemmer, at der skal en rimelig frist til for at foretage de nødvendige trykningsmæssige og andre forberedelser. Da vi samtidig har ønsket, at folketinget skulle have god tid til at behandle et lovforslag af en så teknisk art, og da vi nærmer os jul, har vi ikke syntes, at vi ville file mere på det. Vi fremsætter det i en stand, som vi mener er rigtig og korrekt, men selvfølgelig er det også koalitionspartiernes medlemmer i udvalget givet at stille kritiske spørgsmål og at komme med ændringsforslag.

Jeg tror, at pessimisterne, som jeg omtalte før, har misforstået tonen i en række ordførerindlæg. Det, at man gør opmærksom på nogle virkninger for gangbesværede og invaliderede, for gamle og ensomme, for landdistrikter, med hensyn til tyveri osv., viser jo, at man ikke er til sinds lefældigt at acceptere en sådan ændring, men at man gerne vil have alle oplysninger på bordet. Det er en ordførertale i første runde jo til, og så er ud-

valgsarbejdet faktisk til for, at man kan se, om lovforslaget kan forbedres.

Den ekspertise, indlevelse og interesse, der findes hos folketingets medlemmer, skal selvfølgelig også præge lovgivningsarbejdet, og det ville da være tragisk, om regeringspartiernes medlemmer eller, når der kun er ét regeringsparti, dette store partis medlemmer skulle have fraskrevet sig enhver mulighed for at stille relevante spørgsmål og komme med ideer eller ændringsforslag under et lovforslags gang. I denne retning er der intet anderledes ved dette lovforslag end ved hundreder, vi har haft til behandling.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Når ministeren standhaftigt fastholder et forslag om opstilling af brevkasser, efter at et meget, meget stort flertal her har afvist det, kan ministeren ikke fortænke os i, at vi stiller det spagfærdige spørgsmål: har ministeren dækning for sit forslag?

Vi er nu blevet belært om, at det ved ministeren ikke om han har, men det, han har fået tilslutning til i sin regering, er alene at fremsætte forslaget, hvorefter behandlingen skal vise, om ministeren får flertal for det. Jeg synes, det er ret rimeligt og ret godt, at vi får gjort den konstatering nu. Den kan vi have brug for, når andre lovforslag fremsættes.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Den situation, hr. Bilgrav-Nielsen her har skildret, er fuldkommen korrekt. Sådan er en mindretalsregerings vilkår til hver en tid. Sådan har det været, sådan vil det vedblive med at være, og sådan bør det være, og sådan arbejder vi sammen herinde. Det er helt i orden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):